

ויעמד פנחס ויפלל. קם בפרצה קמי דינא דיצחק, בגין לאגנא עלייהו דישראל. (ס"א פנחס קאים קמי דינא תקיפא דיצחק לאגנא עלייהו דישראל. דכתיב, (תהלים קו) ויעמד פנחס ויפלל. מאי ויעמד, דקם בפרצה קמי דינא דיצחק, בגין כף אשלים לגבי פנחס הוא דיצחק.) **ועל דא כליל דא בדא בחושבנא.**

ואי תימא, הא חשבנא לא תלייא אלא בעינין דילה, והכא חשבנא לעילא ביצחק. אלא ודאי הכי הוא, בגין דיצחק תליא ואשתמשא (ס"א ואתמשא) **בההוא אתר דאינון עינין, דתמן דיינין דינין דכל עלמא, דהא עינין דילה, אינון שבועין קתדראין, אתר דדינין דעלמא, ואקרוין סנהדרין. ועל דא כלא חד, בגין דיצחק ואינון פחדא אזלין, וכלא שפיר. פנחס דא יצחק, וקם פנחס ודאין דינא, ומתלבש בגבורה תקיפא דאיהו שמאלא. ובגין כף זכה לימינא. הכא אתפליל שמאלא בימינא. השיב את חמתי, מאי השיב את חמתי. אלא אלין אינון ג' ממונים דגיהנם: משחית, אף, וחימה. (ר"א חד על שפיכות דמים, חד על גילוי עריות, וחד על עבודה זרה.) בגין דחמא ההוא חמה, דהוה פשיט ואתמשך מסטרא דיצחק, מה עבד, אתלבש איהו ביצחק, ואחיד בההוא חימה, פמאן (דף רל"ז ע"א) דאחיד בחבריה, ואתיב ליה לאחורא.**

וכדין דין דינא, ועביד דינא. דין דינא, דכל בועל ארמית קנאין פוגעין בו. ועביד דינא, דכתיב וידקור את שניהם. ועל דא כתיב הכא, השיב את חמתי. וכתיב התי, השיב אחר ימינו מפני אויב, מה להלן לאחורא, הכי נמי לאחורא. ועל דא יו"ד דפינחס הכא, יו"ד דיצחק. וכלא הוא מעל בני ישראל, דכד חמא ההוא חמה,

של יצחק. עמד בפני פרצה, שכתוב (תהלים קו) ויעמד פינחס ויפלל. עמד בפרצה לפני דין של יצחק כדי להגן על ישראל. (פנחס עמד בפני דין התקוף של יצחק להגן עליהם על ישראל, שכתוב (תהלים קו) ויעמד פינחס ויפלל. מהו ויעמד? שעמד בפרץ בפני דין של יצחק, בגלל זה השלים לפנחס סוד של יצחק.) ועל זה כלול זה בזה בחשבון. ואם תאמר, חשבון זה לא תלוי אלא בעינים שלה, וכאן החשבון למעלה ביצחק - אלא ודאי כף הוא, משום שיצחק תלוי ומשמש (ונמשך) באותו מקום שהם עינים, ששם דנים דינים של כל העולם, שהרי העינים שלה הם שבועים פסאות, מקום דיני העולם, ונקראים סנהדרין. ועל כן הפל אחד, משום שיצחק ואלו הולכים כאחד, והפל יפה.

פנחס זה יצחק, ועמד פנחס ודין דין, ומתלבש בגבורה חזקה, שהוא שמאל. ומשום זה זכה לימין. כאן נכלל שמאל בימין. השיב את חמתי, מהו השיב את חמתי? אלא אלו הם שלשה ממנים של הגיהנם: משחית, אף, וחמה. (אחד על שפיכות דמים, אחד על גילוי עריות, ואחד על עבודה זרה.) משום שראה אותו חמה שהיה מתפשט ונמשך מצדו של יצחק, מה עשה? התלבש הוא ביצחק, ואחז באותה חמה כמי שאחז בחברו והשיב אותו לאחוריו. ואז דין דין, ועשה דין. דין דין - שכל בועל ארמית קנאים פוגעים בו. ועשה דין - שכתוב וידקור את שניהם. ועל זה כתוב כאן, השיב את חמתי. וכתוב שם (איכה ב) השיב אחר ימינו מפני אויב. מה שם לאחוריו, כף גם כאן לאחוריו. ועל זה אות יו"ד של פינחס כאן, יו"ד של יצחק. והפל הוא מעל בני ישראל. שפאשר

חָמָא לִיה דְּהוּה נְחִית עַל רִישֵׁיהוּן דִּישְׂרָאֵל.
מָאֵי חָמָא. חָמָא מ', אֵת דָּא דְּהוּה טָאס
בְּרַקִּיעָא, וְדָא הוּא סִימְנָא דְּמִלְאָךְ הַמְּוֹת,
דְּבַעֵינָא לְאַתְבְּנָאָה בְּאֵת וָא"ו וְאֵת ת'. מָה עֶבֶד
פְּנִחָס. דְּהוּה מִתְלַבֵּשׁ בִּיצְחָק, כְּדִין נְטִיל הַהוּא
אֵת מ', וְחֻטְף לִיה, וְחִבֵּר לִיה בְּהַדְיָה. כְּדִין
דְּחָמָא מִלְאָךְ הַמְּוֹת, דְּפְנִחָס חֻטְף לִיה לְהַהוּא
מ' בְּהַדְיָה, מִיַּד תָּב לְאַחֹרָא.

מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּכַד קִנֵּי כְּלָבִיָּה פִּינְחָס,
אֲתַלְבֵּשׁ בִּיצְחָק, וְאֲסַתְלַק לְמַהוּי
בְּחוּשְׁבָנָא בְּמַאֲתִים וּשְׁמֹנָה, וְהִכֵּי סְלִיק שְׁמִיָּה
בְּמַאֲתִים וּשְׁמֹנָה, וְהִכֵּי סְלִיק יִצְחָק. כְּדִין
דְּחָמָא לְאֵת מ' טָאס בְּרַקִּיעָא, חֻטְף לִיה, וְחִבֵּר
לִיה בְּהַדְיָה וְאֲתַעְבִּיד מִיַּד מַאֲתִים וְאַרְבַּעִים
וּשְׁמֹנָה, הָדָא הוּא דְּכֹתִיב וַיִּקַּח רַמְח בְּיָדוֹ.

בְּגִין דְּאוּת מ' הוּה סִימְנָא קְדָמָאָה לְאָדָם
הֲרַאשׁוּן, לְמַבְנֵי מוֹת עַל עֲלָמָא, בְּגִין
דְּאֵת דָּא הוּה טָאס עַל רִישֵׁיה דְּאָדָם, בְּשַׁעֲתָא
דְּכֹתִיב, (בְּרַאשִׁית ג) וַתִּקַּח מִפְּרִי, מ' פְּרִי. וְהוּה
מְחַפָּא ו"ת, בְּזִמְנָא דְּכֹתִיב, וַתֹּאכַל, וַתִּתֵּן,
וַתִּפְקַחְנָה. כְּדִין אֲתַבְנֵי מוֹת עַל עֲלָמָא.

פְּנִחָס הוּה חָמֵי לִיה הַשְׁתָּא הַהוּא אֵת מ',
טָאִיס עַל רִישֵׁיהוּן דִּישְׂרָאֵל. וְהִיאָךְ
חָמָא לִיה. חָמָא דִּיוֹקְנָא דְּמ' פְּתוּחָה, מְלִיא
דְּמָא. כְּדִין דְּחָמָא לִיה, אָמַר הָא וְדָאֵי סִימְנָא
דְּמִלְאָךְ הַמְּוֹת, מִיַּד חֻטְף לָהּ, אֲדַכְּר עֲלָה שְׁמָא
מְפָרֵשׁ, וְנְחִית לְהֵאֵי אֵת לְגַבִּיָּה. וַיִּמָּה דְּהוּה
מַאֲתִים וּשְׁמֹנָה, אֲתַצְרִיף מַאֲתִים וְאַרְבַּעִים
וּשְׁמֹנָה. כְּדִין וַיִּקַּח רַמְח בְּיָדוֹ. וְעַל דָּא כְּתִיב
מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֵת קִנְאֵתִי, דְּקִנֵּי
לְשָׁמָא קְדִישָׁא, דְּהוּוּ מְחַבְרִין לִיה בְּרִשׁוֹ
אַחֲרָא. בְּתוּכֹם, מָאֵי בְּתוּכֹם. בְּגִין דְּהוּה אָזִיל
קִנְאֵתִי. שְׁקִנְא לְשֵׁם הַקְּדוּשׁ, שְׁהִי מְחַבְרִים לוֹ בְּרִשׁוֹת אַחֲרָת. בְּתוּכֹם, מָהוּ בְּתוּכֹם? מִשׁוּם

רָאָה אוֹתוֹ חֲמָה, רָאָה אוֹתוֹ שְׁהִיָּה
יֹרֵד עַל רְאִשֵׁיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל.
מָה רָאָה? רָאָה אוֹת מ', אוֹת זוֹ
שְׁהִיָּתָה טָסָה בְּרַקִּיעַ, וְזֵהוּ סִימֵן
שֶׁל מִלְאָךְ הַמְּוֹת שְׂרוּצָה לְהַבְנוֹת
בְּאוֹת וָא"ו וְאוֹת ת'. מָה עָשָׂה
פְּנִחָס? שְׁהִיָּה מִתְלַבֵּשׁ בִּיצְחָק,
אֲז נְטִל מ' הַהִיא, וְחֻטְף אוֹתוֹ,
וְחִבֵּר אוֹתָהּ עִמּוֹ. כְּדִין שְׂרָאָה
מִלְאָךְ הַמְּוֹת שְׁפְנִחָס חֻטְף לוֹ אוֹת
מ' הַהִיא עִמּוֹ, מִיַּד שָׁב לְאַחֹרָיו.
מָה הַטַּעַם? מִשׁוּם שְׁפָאֵשׁר קִנְא
פְּנִחָס בְּלַבּוֹ, הִתְלַבֵּשׁ בִּיצְחָק,
וְהִתְעַלָּה לְהִיּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן מַאֲתִים
וּשְׁמוֹנָה, וְכַךְ עוֹלָה שְׁמוֹ בְּמַאֲתִים
וּשְׁמוֹנָה, וְכַךְ עוֹלָה יִצְחָק. כְּדִין
שְׂרָאָה לְאוֹת מ' עָפָה בְּרַקִּיעַ,
חֻטְף אוֹתָהּ וְחִבֵּר אוֹתָהּ עִמּוֹ,
וְנַעֲשֶׂה מִיַּד מַאֲתִים וְאַרְבַּעִים
וּשְׁמוֹנָה. זֵהוּ שְׁפָתוֹב וַיִּקַּח רַמְח
בְּיָדוֹ.

מִשׁוּם שְׁאוּת מ' הִיָּתָה סִימֵן
רַאשׁוֹן לְאָדָם הֲרַאשׁוֹן לְכַנּוֹת
מוֹת עַל הָעוֹלָם, מִשׁוּם שְׁאוּת זוֹ
הִיָּתָה טָסָה עַל רִאשׁוֹ שֶׁל אָדָם,
בְּשַׁעֲתָא שְׁכֹתוֹב (בְּרַאשִׁית ג) וַתִּקַּח
מִפְּרִי, מ' פְּרִי. וְהִיּוּ מְחַבְּוֹת
אוֹתֵיהוֹן ו"ת בְּזִמְן שְׁכֹתוֹב וַתֹּאכַל,
וַתִּתֵּן, וַתִּפְקַחְנָה. אֲז נְבָנָה מוֹת
עַל הָעוֹלָם.

פְּנִחָס הִיָּה נִרְאָה לוֹ עֲכָשׁוֹ אוֹתָהּ
אוֹת מ', עָף עַל רְאִשֵׁיהֶם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל. וְאִיךְ רָאָה אוֹתוֹ? רָאָה
צוּרַת אוֹת מ' פְּתוּחָה, מְלֵאָה דָם.
כְּדִין שְׂרָאָה אוֹתוֹ, אָמַר: זֵה וְדָאֵי
סִימֵן שֶׁל מִלְאָךְ הַמְּוֹת. מִיַּד חֻטְף
אוֹתָהּ, הִזְכִּיר עֲלֶיהָ שֵׁם הַמְּפָרֵשׁ,
וְהוֹרִיד לְאוֹתָהּ הָאוֹת אֲצִלוֹ. וַיִּמָּה
שְׁהִיָּה בְּגִימְטְרִיא מַאֲתִים
וּשְׁמוֹנָה, הִצְטְרַף לְהִיּוֹת מַאֲתִים
וְאַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנָה. וְאֲז נָאֵמַר
וַיִּקַּח רַמְח בְּיָדוֹ. וְעַל זֵה כְּתוּב,
מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֵת
קִנְאֵתִי. שְׁקִנְא לְשֵׁם הַקְּדוּשׁ, שְׁהִי מְחַבְרִים לוֹ בְּרִשׁוֹת אַחֲרָת. בְּתוּכֹם, מָהוּ בְּתוּכֹם? מִשׁוּם

שְׁהִיָּה הוֹלֵךְ וּבֹא בְּתוֹךְ פְּמָה הַמוֹנִים וְכַמָּה חֲשׂוּבִים, וּמִסֵּר עֲצָמוֹ לְמִיתָה בִּינְיָהֶם. אָבֶל בְּתוֹכְם, בְּתוֹךְ מ', בְּתוֹךְ מ' הָיָה אוֹתָהּ קִנְיָה שְׁקִנְיָה.

מָה טַעַם אוֹת מ'? מִשׁוּם שְׁהִיא סִימָן שֶׁל מוֹת, הִיא סִימָן שֶׁל מ' מְלַקְיָוֹת. הִיא סִימָן שֶׁל ד' מִיתוֹת בֵּית דִּין. וּמִשָּׁם עָלָה וַיֵּרֵד, וַיֵּרֵד וְעָלָה. עָלָה לַמ', וַיֵּרֵד לְד'. וַיֵּרֵד מִד', שָׁהֵם ד' רוּחוֹת שֶׁנִּפְרְדוֹת מִתּוֹךְ זָכָר וּנְקֵבָה מִהִטְמָאָה, וּבְגִלְזָן ד' מִיתוֹת בֵּית דִּין. וּמִשָּׁם עוֹלִים לַמ'. כְּלוּמֵר, מ' סִימָנִים וְכֻלָּם שֶׁל מְלֶאֶךְ הַמָּוֹת. וְזֶה לְקַח פְּנִיחָס וְעֵמֵד בְּתוֹךְ מ', וְעַל זֶה נֹאמֵר וְלֹא כְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָתִי.

וְכִי אֵיךְ הִשִּׁיב פְּנִיחָס אֶת חֲמַתוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהָרִי כְּתוּב וַיְהִי הַמָּתִים בְּמַגְפָּה וְגו' ? אִם לֹא מֵת אֶחָד מֵהֶם, הֵייתִי אוֹמֵר הִשִּׁיב חֲמַתִּי, אָבֶל כִּינּוֹן שְׁכָל אֱלוֹ מִתּוֹ, מָה הַטַּעַם הִשִּׁיב אֶת חֲמַתִּי וְלֹא כְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ?

אֲלֵא וְדַאי בְּרוּר הַדְּבָר: אוֹי לוֹ לְכֵן אָדָם שֶׁפּוֹגֵם זְרַעוֹ! אוֹי לוֹ לְמִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר זְרַעוֹ כְּמוֹ שֶׁצְּרִיף! חֶסֶד וְשִׁלּוּם שֶׁאֶפְלוּ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מֵת, אֲלֵא שְׁבֻט שְׁמַעוֹן, כַּאֲשֶׁר בָּאוּ אוֹתָם עֶרְב רַב, הִתְעַרְבוּ בְּנָשִׁים שֶׁל שְׁבֻט שְׁמַעוֹן לְאַחַר שֶׁהִתְגַּיְרוּ, וְהוֹלִידוּ בָנִים - מֵהֶם מִתּוֹ בְּעַגְלָה, וּמֵהֶם מִתּוֹ בְּמַגְפָּה, וְאַחֲרֵים מִתּוֹ כָּאֵן, אֱלוֹ שְׁנִשְׂאָרוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיְהִי הַמָּתִים בְּמַגְפָּה. אֲשֶׁר מִתּוֹ לֹא כְּתוּב, אֲלֵא הַמָּתִים, מִתִּים שֶׁכָּבֵד הָיוּ.

וּמִשׁוּם שֶׁנִּשְׁמְרוּ יִשְׂרָאֵל וְכָל אוֹתָם זָרַע קְדוֹשׁ, נִמְנוּ כָּלָם, מִשׁוּם שֶׁלֹּא חָסַר אֶפְלוּ אֶחָד מֵהֶם. וְעַל זֶה כְּתוּב וְלֹא כְלִיתִי אֶת חֲמַתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל - מֵעַל

וְעַל בְּגוֹ פְּמָה אוֹכְלוֹסִין, פְּמָה רַבְרַבָּן, וּמִסֵּר גְרַמְיָה לְמוֹתָא בִּינְיָהוּ. אָבֶל בְּתוֹכְם, בְּתוֹךְ מ', בְּתוֹךְ מ' הָיָה הַהוּא קִנְיָה דְקִנְיָ.

מֵאִי טַעַמָא מ'. בְּגִין דְאִיהִי סִימְנָא דְמוֹת, אִיהִי סִימְנָא דְמ' מְלַקְיָוֹת. אִיהִי סִימְנָא דְד' מִיתוֹת בֵּית דִּין. וּמִתְפָּן סְלִיק וְנַחֲתִית, נַחֲתִית וְסְלִיק, סְלִיק לַמ', וְנַחֲתִית לְד'. נַחֲתִית מִד', אֵינוֹן ד' רוּחִין, דְמִתְפָּרְשָׁן מִגּוֹ דְכָר וְנוֹקְבָא מִמְסָאָבוֹתָא, וּבְגִינְיָהוּ ד' מִיתוֹת בֵּית דִּין. וּמִתְפָּן סְלִיקִין לַמ'. וְהֵינּוּ מ' סִימְנָא וּמֵאֲנִין דְמִלְאָךְ הַמָּוֹת. וְדַא נְטִיל פְּנִיחָס, וְקָם בְּתוֹךְ מ', וְעַל דָּא וְלֹא כְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְיָתִי. וְכִי הָאֵיךְ הִשִּׁיב פְּנִיחָס חֲמַתִּיהָ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהִכְתִּיב וַיְהִי הַמָּתִים בְּמַגְפָּה וְגו', אִי לֹא מִית חֵד מִנְיָהוּ, הָיָה אֲמִינָא הִשִּׁיב אֶת חֲמַתִּי, אָבֶל כִּינּוֹן דְכָל הַנִּי מִיתוֹ, מֵאִי טַעַמָא הִשִּׁיב אֶת חֲמַתִּי וְלֹא כְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

אֲלֵא וְדַאי בְּרִירָא דְמֶלֶךְ, וְוִי לִיה לְבַר נֶשׁ דְּפָגִים זְרַעִיה, וְוִי לִיה לְמֵאן דְּלֹא נְטִיר זְרַעִיה כְּדָקָא יָאוֹת, חֶסֶד וְשִׁלּוּם דְאֶפְלוּ חֵד מִיִּשְׂרָאֵל מִית, אֲלֵא שְׁבֻטָא דְשְׁמַעוֹן, כִּד אֶתִּי אֵינוֹן עֶרְב רַב, אֶתְעַרְבוּ בְּנָשִׁין דְשְׁבֻטָא דְשְׁמַעוֹן, בְּתַר דְאֶתְגַּיְרוּ, וְאוֹלִידוּ בָנִין, מִנְהוֹן מִיתוֹ בְּעַגְלָה, וּמִנְהוֹן מִיתוֹ בְּמוֹתְנָא, וְאַחֲרַנִּין מִיתוֹ הָכָא, אֵינוֹן דְאֶשְׁתְּאָרוּ. הָדָא הוּא דְכְתִיב, וַיְהִי הַמָּתִים בְּמַגְפָּה, אֲשֶׁר מִתּוֹ לֹא כְתִיב, אֲלֵא הַמָּתִים, מִתִּים דְמַעֲיָקְרָא הוּוּ.

וּבְגִין דְאֶסְתְּמְרוּ יִשְׂרָאֵל, וְכָל אֵינוֹן זְרַעָא קְדִישָׁא, אֶתְמַנּוֹן כְּלָהוּ, בְּגִין דְלֹא חָסַר אֶפְלוּ חֵד מִנְיָהוּ. וְעַל דָּא כְתִיב, וְלֹא כְלִיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִכָּלֵל דְאֶחֲרַנִּין כְּלוּ. וְכֵן הִשִּׁיב אֶת חֲמַתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. מִכָּלֵל שְׁאֲחֲרִים כְּלוּ. וְכֵן מָה שֶׁנֹּאמֵר הִשִּׁיב

בני ישראל השיב, אבל מעל אחרים שהיו ערב רב לא השיב. ועל זה כתב הפסוק ואמר מעל בני ישראל. ובגין דא אתמנון בני ישראל כמלקדמין, וחבר לון קדשא ברין הוא בהדיה.

בגוונא דא בעובדא דעגל, דכתיב, (שמות לב) ויפול מן העם וגו'. כל אינון מערב רב הו. ולאחזאה דלא הו מבני ישראל, מה פתיב לבתר, (שמות לה) ויקהל משה את כל עדת בני ישראל.

קחו מאתכם תרומה (שמות לה). בא וראה, בראשונה כתוב (שמות כה) מאת כל איש אשר ידבנו לבו. הפל בכלל. פיון שאלו הערב רב עשו זאת ומתו מהם אותם שמתו, רצה הקדוש ברוך הוא להתפיס עמהם עם ישראל. אמר להם: התחברו כלכם לצד אחד. זהו שכתוב (שמות לה) ויקהל משה את כל עדת בני ישראל - לבדם. אמר להם: בני, בכם אני רוצה לשפן, עמכם תהיה הדירה שלי. ועל זה, (שם כה) קחו מאתכם תרומה. מאתכם, ולא מאחרים. לא רוצה שתהיה שתפות לאחרים עמי, ולא עמכם, ומשום זה כלם נכרתו. אף כאן הרי הם מאלו שרש הרע היו, ויהיו המתים. המתים - ודאי מתים, ולא מישראל. ומשום זה מנה אותם, שנאמר שאנו את ראש בני ישראל, הרימו ראשיהם.

קחו מאתכם תרומה (שמות לה) תא חזי, בקדמיתא פתיב, (שמות כה) מאת כל איש אשר ידבנו לבו. פלא בכלל. פיון דאינון ערב רב עבדו דא, ומיתו מנייהו אינון דמיתו, בעא קדשא ברין הוא לאתפייסא בהדייהו דישראל, אמר לון, אתחברו כלכו לסטר חד, הדא הוא דכתיב, (שמות לה) ויקהל משה את כל עדת בני ישראל בלחודייהו, אמר לון, בני, בכון אנא בעי למשרי, עמכון תהא דיורא דילי.

ועל דא, (שמות כה) קחו מאתכם תרומה, מאתכם, ולא מאחרא, לא בעינא דתהא שתופא לאחרינין בהדי, ולא בהדייכו, ובגין כן פלהו אשתצאו. אוף הכא הא אינון מאינון גזעא בישא הו, ויהיו המתים. המתים, ודאי מתים, ולא מישראל. ובגין כן מנה לון, דכתיב שאנו את ראש בני ישראל, ארימו רישיהו.

אמר רבי אלעזר, אבא, כמה יאות הוא, אי לא אשפחנא פלוגתא על דא. אמר ליה ברי אימא. אמר ליה והא כתיב (במדבר כה) ויצמד ישראל לבעל פעור, ותנינן דאתחברו ישראל בהדיה, כצמידא דא דאתחבר בבר נש בקשוטוי, הכי אתחברו ישראל בבעל פעור. אמר ליה אלעזר, הכי הוא, ויצמד ישראל

אמר רבי אלעזר, אבא, כמה יאות הוא, אי לא אשפחנא פלוגתא על דא. אמר ליה ברי אימא. אמר ליה והא כתיב (במדבר כה) ויצמד ישראל לבעל פעור, ותנינן דאתחברו ישראל בהדיה, כצמידא דא דאתחבר בבר נש בקשוטוי, הכי אתחברו ישראל בבעל פעור. אמר ליה אלעזר, הכי הוא, ויצמד ישראל

אמר רבי אלעזר, אבא, כמה יאות הוא, אי לא אשפחנא פלוגתא על דא. אמר ליה ברי אימא. אמר ליה והא כתיב (במדבר כה) ויצמד ישראל לבעל פעור, ותנינן דאתחברו ישראל בהדיה, כצמידא דא דאתחבר בבר נש בקשוטוי, הכי אתחברו ישראל בבעל פעור. אמר ליה אלעזר, הכי הוא, ויצמד ישראל